

[Waldorff]

turgasnettet. Det, der selvfølgelig er et af problemerne med naturgassen, er ikke, at det på nogen måde er et mislykket eller forulykket projekt. Vi havde ønsket en anden anvendelse af gassen end den, der i det væsentligste er lagt op til, men vi ønsker først og fremmest at udbrede naturgasprojektet til alle dele af landet.

I den forbindelse kan det ikke andet end irritere, at de konservative, også med den dagsorden, som er fremsat her, benytter ethvert påskud og enhver lejlighed til at mistænkeliggøre naturgasprojektet. Det er i virkeligheden et af de største problemer, ikke så meget om forrentningen bliver 6 pct., 8 pct. eller 4 pct., det er i virkeligheden ikke særlig interessant, for det her handler om energipolitik. Det, der er det største problem, er, at nogle af de politiske partier har en politisk interesse i at mistænkeliggøre et projekt som naturgasprojektet, og at det selvfølgelig slår igennem i medierne og i folks bevidsthed om, hvad det er for noget. Men det kan vi komme tilbage til, når vi skal diskutere det næste forslag, for det gives der muligvis løsninger på.

Både SF og de radikale har nævnt afgifterne på kul. Jeg mener faktisk, det er en utrolig dårlig idé at lægge afgift på kul dels ud fra en overvejelse af, hvem – og det kunne vi måske få undersøgt engang – der i det væsentlige har gavn af den billige fjernvarmeforsyning. Mit udgangspunkt er, at det især er den dårligst stillede del af de store byers befolkning, og at en afgift på kul vil ramme urimeligt bl.a. brokvartererne i København. Dels mener jeg, der er en bedre måde at løse det problem på, som består i, at man udvider anvendelsen af kul hele tiden. Jeg er enig i, at man skal have bremset for forsøgene på at trænge naturgassen væk fra f.eks. fjernvarmeverker og fjernvarmecentraler og begynde at opføre decentrale fjernvarmeverker baseret på kul. Det skal ikke ske ved, at man prøver at lave en ny konkurrence ved, at så kommer der også afgift på kul, og hvis man så lægger afgift på olie, skal man også senere have yderligere afgift på kul for at bevare balancen.

Jeg mener, at det redskab, der skal til, simpelt hen er, at kullene fuldt ud må betale den pris, som kulforureningen indebærer, og det mener jeg kun kan ske på én måde, nemlig ved, at man sikrer sig, at der ikke fra i

dag kan opføres et eneste kulfyriansanlæg, uden at det opfylder de meget strenge krav – bl.a. til svovlforurening, men også andre ting – som vi nødvendigvis må stille, hvis vi vil fortsætte med at bruge kul. Det betyder, at kullene helt enkelt må bære de samfundsmæssige omkostninger, der er ved at b. ige kul. I alle andre sammenhænge siger man – og det gør for øvrigt også hr. Lennart Larson – at den enkelte brændselsform selvfølgelig må bære de omkostninger, der er ved den. Det kommer til at koste nogle penge, og jeg mener, at det formentlig i sig selv vil være tilstrækkeligt til, at det er uden interesse for kommunerne, når de laver de lokale varmeplaner, at begynde at spekulere i kulfyrede fjernvarmeverker.

Jeg vil gerne stille energiministeren et spørgsmål, hvis han har tid lige et øjeblik – det har han ikke. Men så vil jeg ved anden lejlighed stille et spørgsmål til energiministeren, der går ud på at finde ud af, hvilke overvejelser man gør sig i energiministeriet om skærpede miljøkrav ved kullene, om der er et samarbejde i gang. Vi har talt om det længe, især i miljøministerens regie, og det har været diskuteret længe at stille krav om indretning bl.a. af svovlrensingsanlæg. Jeg mener, at energiministeren må have en ret indlysende interesse, bl.a. for at kunne forsvare sit naturgasprojekt, i at presse sin kollega i regeringen til at kræve svovlrensning på alle kulfyrede anlæg.

Steffensen (KrF):

Hvis man skal se realistisk på tingene, kommer man nok ikke uden om, at man må forvente en jævnt stigende energiprisudvikling også inden for de kommende år. I kristeligt folkeparti tror vi dog ikke, at det tilnærmelsesvis vil blive en stigning som den, vi har oplevet med store ryk siden den første energikrise i 1973. Denne forventning baserer vi på, at der på verdensbasis satses mere og mere på et nuanceret energimønster, der skal gøre de enkelte lande mindre sårbare over for de store energikartellers manipulationer. Danmark er et eksempel herpå, idet vort energimønster jo forskydes fra overvejende olie mod kul og gas.

I kristeligt folkeparti ser vi med velvilje på denne udvikling, som vi gerne vil være med til at fremme, bl.a. med tilskud til nye alter-